

тивъ Сърбытъ и Българытъ (Истор. §. 55), като стѣпихъ на българскыя п-стровъ и са упознахъ съ неговытъ природны богатства, не имъ са щѣше вече да са вържѣтъ назадъ въ Азія. Намѣсто да помагѣтъ на Византійцытъ, тѣ начиняхъ да покорявѣтъ градове, села и цѣлы области, безъ да искатъ да знаѣтъ чии сж. — По старытъ сынъ на Орхана, знаменитый *Сюлейманъ* (1359—61), като са укрѣпи въ Гелиболъ, за скоро време зе подъ власть по многото околны градове, между които и Адрианополю, първый подиръ Цариградъ, и лесно можѣ да расширочи владѣніята си на сѣверъ покрай Марица, и на Истокъ къмъ Чорла. Великото дѣло, което той бѣше само началъ, братъ му Муратъ го довърши; за туй Историцытъ са лъжѣтъ, като отнасятъ нѣкои събитія въ Муратовото царуванье, когато тѣ сж станѣли по напредъ при Орхана и сына му Сюлеймана, каквото и слѣдующето.

По онуй време *Константинъ Драговичъ* или *Драготинъ*, сынъ Милатиновъ, който понапредъ са каралъ съ брата си *Стефана Уроша* за короната Сръбска, като са былъ преселилъ въ Сремъ и са назвалъ Кралъ Сремскій, споразумѣнь съ *Вукашина* <sup>(20)</sup> краля отъ Приштина и съ сына му *Марка Краљевича*, — подигнали около 125 хил. души съюзна войска сръщу Турцытъ съ намѣреніе да ги прогонятъ назадъ въ Азія или да ги истребѣтъ. «Но по-  
« пущеніемъ Божиимъ, пише въ Царственика, бы-  
« де противното, сирѣчь нѣхъ Турцыте истребиха,  
« и быде позоръ жалостенъ: защото (то) нѣкои  
» избіени умрѣха, а нѣкои въ плѣнь отидоха во

---

(20) Туй име и Кралъ сръщамы въ родословный расписъ на отоманскытъ Султаны, списанъ на грѣцкы отъ Евгении Вулгареосъ, съ Исторіята на Г. Кастріота наедно печетены въ Москва, 1812 год.